

и да управлява финансите до окончанието на организацията.“

Графъ Шуваловъ удостоверява, че наистинна е послѣдвало съгласие между силите върху разискваните въпроси, нъ че той си е запазилъ правото да прѣдстави нѣкакви измѣнения въ формата, тъй като при бързото редактиране на станжлитѣ съглашения, той не е ималъ време да ги направи тогава.

Кара-Теодори наша приема новата редакция съ същото припазване (резерва).

Всичките пълномощници гласуватъ за тая редакция, нъ съ това съгласие, че тя ще се отдѣли отъ члена и ще стане особень членъ въ бѣдъщия дипломатически актъ.

Баронъ Хаймерле продължава да чете новата редакция на чл. VIII.

Първата алинея ще бѣде за напредъ исказана както слѣдва:

„Турската войска не ще прѣбѣва вече въ България и всичките стари крѣпости ще се съсинятъ съ разности на мѣстното правителство, което ще извърши това съсинване въ най-кратко време и не ще построява други крѣпости. Високата порта и пр.“ Другата часть отъ алинеята си остава неизмѣнена.

Алинея втора се замѣнява съ приетото въ конгреса прѣдложение за руската окупация.

Алинея трета си остава непочекната.

Първата алинея на IX чл. е съчинена споредъ поправката на Графа Корти. Колкото до алинея втора, тя е замѣнена отъ думите: „регламента за желѣзните пѣтища“. съ прѣдложението на Австро-Унгарските прѣдставители за желѣзните пѣтища.

Графъ Шуваловъ и г-нъ д'Убри обявяватъ, че въ такъвъ случай X членъ става излишенъ и че той трѣба да се исхвърли. Колкото за XI членъ пълномощниците сж на мнѣние, че той трѣба да се остави на комисията за редакцията, а Кара Теодори наша мисли, че въ всѣки случай алинея втора отъ чл. XI трѣба да си остане.

Прѣдсѣдателя констатира, че прочетеното като се одобрява единодушно отъ конгреса, високото събрание е свършило съ българския въпросъ и сега може да пристъпи къмъ другите части отъ своята задача. Н. Свѣтлость исказва надежда, че при разглежданието на останалите въпроси пълномощници-